

{ אז נדברו }

פרשת חיי שרה תשפ"ד | גליון מספר: 625 | לסדר: " אשר לא עוב חסדו ואמיטו"

להצטרפות לרשימת התפוצה

במייל:

a8447168@gmail.com

ניתן לקבל את הגיליון בפקס
באמצעות שיחת טלפון:

079-5319191

נודה להשתתפותכם

בהוצאות הגדולות!!

בבנק: בנק פאגי

סניף 182

חשבון 747815

ע"ש: שב שמעתא

(ע"ר)

ניתן לקבל קבלה מוכרת

להחזר מס (ס' 46)

באשראי: "נדרים פלוס"

בטלפון: 0799-654321

בדואר: פולק, גאולה 15 חיפה

למענה אנושי: 052-7683095

תודה מראש!!!

בשורות טובות

ישועות ונחמות!

תכנית 'פינוי בינוי' - מועד סיום הבניה - חנוכה!!!

שבטת זו שבת מברכים חודש כסליו... משנכנס חודש כסליו מרבים באורה... האמת היא שלכאורה זה לא כתוב בשום מקום... אבל ככה זה מרגיש עמוק בתוך הלב... בפרט שחשוון זה כזה מר חשוון... אז כשמגיע כסליו מתחיל להתנוצץ אור של התחדשות... של חנוכה המזבח... אבל כן!! יש לזה מקור בנביא זכריה שבר"ח כסליו לפתע מגיעים אנשים לנביא זכריה ושואלים אותו 'האבכה בחודש החמישי?? כלומר: היות והתחילו לבנות את בית המקדש... האם בתשעה באב הקרוב צריך לצום?? והשאלה זועקת: מה דחוף להם בחודש כסליו... בדיוק עכשיו ללכת לשאול את זכריה האם לצום בטי באב?? איך הם הגיעו לזה עכשיו?

ושמעתי לבאר: שבחודש כסליו יש איזושהי התעוררות פנימית... להתחיל מחדש... לעשות שינויים... להעזי לחשב מסלול מחדש... להעזי לחשוב שאפשר אולי אחרת... ממילא אם כבר שבעים שנה עם ישראל צמים מידי שנה בתשעה באב... והנה בדורו של זכריה משהו מתחיל לקרות... ומתחילים אט אט לבנות את בית המקדש... **אז בחודש כסליו!!!!** או אז יהודים מקבלים אומץ להעזי בכלל לשאול בזהירות את זכריה... רגע... יכול להיות שהשנה כבר לא נצום בתשעה באב? האומץ להעזי בכלל לשאול כזו שאלה... האומץ הזה הגיע בחודש כסליו!!

זה אומץ ששייך לחודש כסליו!!! חודש הרפורמה הרוחנית!! חודש של התעוררות... הנה... אולי הגיע הזמן לזוז... להתנער מהעפר ולהתחיל לזוז קדימה... להתחיל לחשוב שאפשר גם אחרת... לאחר מאה שמונים שנות שעבוד ליוון משהו מעזי להבין שאפשר אחרת... אפשר להתרומם מהבוץ ולהתחיל לעבוד את ה' בשמחה... להפסיק להיות תקוע ביהדות... להתחיל לחיות את עבודת ה'... לחיות את הדף גמ'... אתה מאמין שאפשר?? הכתובת חודש כסליו!!! חודש כסליו זה חודש של רפורמות!!! זה חודש שכל אחד יכול לקבל החלטה... האם זה הולך להיות עוד חודש בצבע אפור סתני... או שהוא הולך להיות חודש של התרוממות רוחנית...

אנחנו נמצאים בתקופת התפר שבין שמחת תורה לחנוכה... תתפלא לשמוע... אבל יש קשר נמרץ ומעגל סגור בתקופה שבין שמחת תורה ל--חנוכה!!!

הסיפור מתחיל ככה: בחג הסוכות מקריבים שבעים פרים והם **מתמעטים והולכים** עד... עד שמחת תורה שאז מקריבים פר יחידי כנגד אומה יחידה... לעומת זאת אח"כ מגיע חנוכה... וכאן הקערה מתהפכת על פיה... כלנו יודעים שהלכה כב"ה שמתחילים בנר אחד **ומוסיפים והולכים**... כל יום עוד נר אחד ועוד עד ל"ו... השאלה היא למה? מה ההבדל?? למה בסוכות הפרים **מתמעטים והולכים** ואילו בנרות חנוכה **מוסיף והולך**??

התשובה היא: שמסוכות עד חנוכה אנחנו במבצע נרחב ומשולב... מבצע שנקרא **פינוי בינוי!!!** בחג הסוכות קוב"ה רוצה להתייחד עם כנסת ישראל... דא עקא שיש פה הרבה אורחים בלתי קרואים... כל הע' אומות מסתובבים לנו בין הרגלים ואי אפשר ככה להתייחד עם ה'... מוכרחים לפנות אותם מכאן... אז זהו שחג הסוכות הוא **חג הפינוי!!!** ביום הראשון יש הכי בלגן... לוקחים מטאטא ומקריבים 13 פרים... אוהו... העסק התחיל להתפנות... למחרת יש כבר 12... ואח"כ 11... ככל שמטאטאים ככה יש פחות... עד שבהושענא רבה נשארו רק ז' פרים אחרונים וזה... סיימנו את **מלאכת הפינוי!!!** ואז בדיוק בהושענא רבה חגי הנביא מתנבא... על מה?? על חנוכה בית חשמונאי... מכאן ואילך - משמחת תורה עד חנוכה מתחיל **מלאכת הבינוי!!!** אחרי שסיימנו לפנות את החושך... כעת הגיע הזמן לבנות ולהאיר אור יקרות...

אחרי שהשבעים אומות סיימו להפריע ולהרעיש... כעת הגיע התור של היהודי להתחיל להתבטאות ולהאיר... אבל לא!!! אל תתבלבל... האור הזה הוא לא בהכרח אור שה' מאיר לי... אדרבה... אני מאיר לה'!! אני מדליק לו... מגיעים ימי הסתיו האפורריים... ימי השלכת... והיהודי מתחיל להאיר... להאיר לה'... אני לא מחכה שהוא יאיר לי!! אני לא מחכה מתי יגיעו ימי אהבה... אדרבה... אני אוהב אותנו... אני מאיר לו יתברך... בשביל זה אנחנו בנים של אברהם אבינו שה' מתפאר בו 'התהלך לפני'!!! אתה לא הולך אחרי... אלא מתהלך לפני ומאיר לי... מקדם אותי... כן... יש לנו את הגנים האלו... לשמוע בימים אלו על אותה אמה יהודיה שבשעה שבתה חטופה בעזה והלב יוצא מדאגה... והאמא מכריזה: ה' אני אוהבת אותך!! אוהבת אותך בלי תנאים... והיא אומרת את זה יום לפני שה' מפגין אהבה ומחזיר לה את בתה בריאה ושלמה... אותה אמא לנצח נצחים!!! תמיד תוכל להגיד לה: ניצחתי אותך!! אהבתי אותך יום אחד לפני שאתה הפגנת אהבה אלי... זו אמא שהדליקה נר והאירה לפני ה'... יום לפני שה' האיר לה... אוטוטו חנוכה מגיע... יום יבא וה' יסנוור את כל העולם באור שעד כה נגזו ויחשוף זרוע קדשו לעיני כל הגוים ויקרב קץ הישועה... אבל אנחנו נוכל לומר בגאווה גלויה... אבא שבשמים הקדמנו אותך!!! משמחת תורה האחרון... מאז שהפרא אדם פרץ את הדלת של היחודא שלים' ונכנס וחולל שמות וזוועות... ובכל זאת שמך לא שכחנו!! כל זאת באתנו ולא שכחנו... אנחנו הדלקנו נר אמונה... נר שמרצד גם בהסתרה ומכריז: אני לא מחכה לאש ואור שתד מן השמים... אני מאיר לפניך... וכעת אנו כבר חודש ימים בתוך מסדרון צר אבל מאיר... מאיר בהמון המון נרות קטנים... אולי קצת רועדים... מרצדים... מבוהלים... אבל מאירים וזה לפניך!!! עוד לפני שתקים לנו רועה שבעה... עכ"פ אנחנו כאן בעיצומה של תקופת הפינוי בינוי שבין שמחת תורה לחנוכה... אנחנו כעת בשיא הבינוי!!! נתחיל את חודש ההתחדשות והארה בשמחה ונמשיך שפע אור וישועה לכל כלל ישראל.

דע מה שתשיב... פרזיטים... יושבים רגל על רגל!!!

אני מתנצל... שוב פעם מישוה העלה לי את עצבים... שוב היה לי מפגש לא מוצלח מול מישוה שצעק לי... אתם החרדים... לא מתגייעים... מסתובבים ברחוב... לא שותפים בנטל... החיילים עכשיו בעזה מחרפים את נפשם... קרבות עזים... מתים בשביל המדינה. ואתם??

וכשצועקים עלי אני לוקח ללב... אין בעיה... לקחתי את זה לתשומת לבי... אתה טוען שאנחנו לא שותפים בנטל... חכה חכה... עוד כמה חודשים שוב מגיע היולי יוני אוגוסט שלכם ואני הולך לשדה התעופה המפוצץ... לקניונים... לבילויים... למסיבות... לפסטיבלים... ואני מתחיל להשתולל ולצרוח על כל הצעירים השתיים שלכם שמתגלגלים בכל פינת רחוב... הההלל... מה אתה עושה פה... מה אתה מבלה ונמרח פה כבר חודשיים וחצי... אתה יודע שברגעים אלו יושב לו בחור ישיבה בסדר ב... ונלחם!!! ונאבק ונאבק יום יום שעה שעה... אתה יודע מה זה לשבת וללמוד כל יום שלוש סדרים (גם אם זה למחצה שליש ולרביעי)???

זה לשבת ולהילחם עם המוח!! כל חצי שעה המחשבה שלו בורחת והריכוז מתפזר... והוא בכח מתניע שוב... נאבק שוב... למסור את הלב והדעת שלהם לאילנא דחיי!! ולמה?? כי אבינו שבשמים גילה את רצונו שהוא רוצה אותנו דבוקים בחכמה!!!! דבוקים באילנא דחיי... ובשעה שבחור מנהל קרבות עזים להצליח לגרד עוד שעה בסדר... באותה שעה יושבים להם צעירי דורנו ומגלגלים את האצבעות על עוד ציוץ ועל עוד קשקוש... ועל עוד סרטון חסר רמה... ואני עכשיו דורש נשיאה בנטל!!! אני רוצה שגם אתם תשרתו ביחידות הקרביות שלנו... אני רוצה גם אתכם מנסים לנהל קרבות עזים כפי שכל בחור סנדרטי מנהל מול עצמו מידי יום ביומו... נאבק להמשיך סדר יום בישיבה... נאבק להישאר שמור עם ראש נקי... ונאבק להתגבר ולהתעלות מעל כל ההפקרות שמתגלגלת ברחובות...

וכאן מגיעה הטענה שהיא אולי קצת יותר נוגעת ללב... האמא!!! האמא של החיל... שפתאום מקבלת מידע שבשעות אלו יש קרבות עזים בעזה ויש חיל אחד שנהרג... ובאותו רגע הלב של 150.000 אמהות עומד מלכת!!! אוי... מה עם הבן שלי?? עכשיו... לך תנסה להרגיע אמא ותגיד לה... תשמעי... יש פה מאה חמישים אלף... למה לחשוב שזה בדיוק הבן שלך... אבל זה לב של אמא!!! ולך תנסה להתמודד עם לב דואג של אמא... ותחשוב שהאמא של החיל נפגשת לפעמים בטעות מול האמא של הבחור ישיבה... וכאן מגיעה ההתפרצות הבלתי נשלטת... אנחנו נמצאים יום יום בחרדה מתמדת מול הילדים שלנו שנמצאים בסכנה מתמדת ואילו את האמא החרדית... הולכת לך בשלוה עם הילדים לגינה... נוסעת מחתונה לחתונה... בטח... הילד שלך נמצא בחוף במטחים...

אז כמובן שאנחנו לא הולכים לענות להם... בפרט בימים אלו שאין אדם נתפס בשעת צער... אבל עכ"פ מה אנחנו עונים לעצמנו? אז כן!!! האמא החרדית עונה לאמא החילונית: צר לי לומר לך... את באמת חושבת ש-לי אין דאגות?? את חושבת שאני כן נרדמת בליחה?? אוהו אוהו... יש לי דאגות לא פחות גדולות משלך... אני גידלתי ילד בעמל וביגיעה... ילד שמור ונקי!!!! הורדתי עליו אינסוף דמעות בתפילות ובהדלקת נרות שילך בדרך ישרה ושיהיה ירא שמים... ו... ואז יום אחד שלחתי אותו הרחק... הרחק לישיבה... ושם הוא ב"ה גדל ומתפתח... ובאופן טבעי הוא מתחיל להתבגר... ושוב הוא פותח עיניים גדולות ושם!!! שם מחכה לו קרבות עזים!!! קרבות של רדידות... שטחיות... וריקנות שרק הנשק המתקדם ביותר של דור 2023 יכול לאתגר לו... ויש שם קרבות עזים!!!! פיצוצים עזים שאת- האמא של החיל בכלל לא מבינה במה מדובר... אין לך דאגות שכלאל... אורבים לו מכל פינה... מכשירים... פיתויים... **ואני רועדת על מוטי שלי!!! האם הוא ישרוד בקרב...**

וזה הרי לא סתם חששות... הוא פתאום חוזר לי הבייתה עם כל מיני דברים מוזרים... עם איזה סוודר מוזר... עם שירים מוזרים בנגן שלא מוכר לי... ולרגעים הוא לפתע מעורר לי נורה אדומה... רגע רגע מוטי... הכל בסדר איתך... תרגיע אות... אתה בקו?? ואז מרגיעים אותי... לא אמא יקרה... תרגעי... הכל בסדר... הילד שלך נשמה טהורה... רק... רק תביני... זה מה שהולך היום... הוא חייב להרגיש עדכני... בשביל להרגיש שהוא 'מבין עניין' הוא חייב לקנות גרביים כתומות עם פסים שחורים... הוא חייב לשמוע את השירים הקצביים של דורנו אבל לך... לך תנסה להרגיע לב של אמא!! לב דואג!!!

ואני האשה הניצבת עמך בזה- בד' אמות של תפילה... אני האמא של החייל הקרבי מול מבול ניסיונות של דורנו... אני מפחדת!!! והרי יש לי ממה... כי אני לא רוצה שהילד שלי יראה כמו הילד שלך... אני רוצה שהעיניים שלו יהיו טהורות!!! אני רוצה שהוא לא יגנוב את מילוי הסיפוקים שלו מה' בלי רשות... ואני דואגת!!! עכשיו: לך תסבירי כזה דבר לאמא של חיל... לך תסבירי לה איזה קרבות ממתניות ואורבות לכל בחור ישיבה שמור בדורנו... לך תסבירי לאמא של חיל שכשאתם חרדית מקבלת רח"ל בשרה שהילד שלה מחזיק אייפון לא חסום... אתה יודע מה זה בשבילה?? זה... זה... זה... אני בורר את המילים... לא הייתי קורא לזה בן חטוף... אבל כן הייתי מגדיר אותו **בן נעדר!!!!** היא מקבלת קצין הבייתה שמבשר לה שהילד שלה נעדר!!! **חילונו לא יבין זאת!!!** חילונו יגיד שאני מגזים... ואני לא מצפה ממנו שיבין... אבל לפחות שאנחנו נבין את זה... לא!! לא האמהות שלנו... הם כבר מבינות את זה... אבל אנחנו הבחורים!!! שאנחנו נבין באיזה קרבות אנחנו נמצאים... שאנחנו נבין עד כמה המצב נפיץ וצריך לעשות הכל כדי לא ליפול בשבי של... של "ההתמכרותם שם..."

שלפחות אנחנו נקלוט שאנחנו בקרב!!!! וכמה שיש קרבות בעזה... אבל לפחות החיילים לבושים שם במדים וכולם מודעים לכך שמדובר בקרבות עזים!!! כולם מודעים לכך שהם לוחמים וכולם נערכים לתת להם על זה עיטורי גבורה... אבל אתה הבחור בן עליה... שנותר לבדך כיעקב אבינו ויאבק איש עמו... ואתה עומד לבד לבד ואין אף אחד שיטפח לך על השכם... אין אף אחד שבאופן רשמי מודע לקרבות העזים שאתה מנהל יום יום... אתה לא מתועז... לא מדווח בתקשורת ואף אחד לא יודע איזה שלום טובה וברכה חיים חן וחסד ורחמים אתה מביא לעולם במלחמת היצר שאתה מגיש לאבא שבשמים מידי יום... אבל יש מי שמעריך!!! אוילי אבא ואמא שלך... ו... ומי עוד?? אבינו שבשמים!!!! ואתה יודע מה... יש עוד אחד... אני!!! אתה יודע שדיברתי עליו... אז קח את זה אישי... ואליך האמא הדואגת הרחק מזירת הקרבות... תהי רגועה... הבן שלך נלחם... נאבק... ו"בה מנצח את שרו של עשיר... לפעמים הוא יוצא צולע... לפעמים יש פה ושם נפילות אבל הוא ישראלי! כי שרית!! ואתה החייל הקרבי שלנו... תעשה טובה... לך תרגיע את אמא שלך... תבטיח לה... אני פה בשביל לנצח!!! ישראל!!!

עפרון מסכן... אזרח מן השוהרה... לא הרג זבוב... לא הציק לאף אחד... כסה"כ הייתה לו איזה שדה טרשים עם מערה... מותר?? מותר!!! ובסה"כ יום אחד 'נופל' עליו אברהם אבינו ללא התרעה מוקדמת ורוצה לקנות את השדה... ועפרון כנראה קצת מתרגש... וחושב ככה ככה ככה... איך יוצאים מהסיפור הזה יפה... איך יוצאים מזה טוב גם פוליטית וגם נדל"נית... זה הכל... **אז מה הטענות עליו???**

מה התשובה?? אתה צודק!!! אין שום טענות על עפרון!! התורה באמת לא באה אליו בתביעה... הכל בסדר... רק מה?? התורה בסה"כ אומרת שהוא החמיץ הזדמנות... היה לו רגע מכונן בחיים... היה לו מפגש מול נשיא האלוקים... הוא היה יכול לנצל את זה יותר והוא ניצל את זה פחות... זה הכל...

עפרון הוא המייצג והסמל ודוגמא לכל מיני אנשים שלא עשו לאף אחד רע... ואין עליהם שום טענות... רק מה?? הייתה להם הזדמנות!!! והם פשוט לא קפצו עליה... כן... כולנו מכירים את הסיפורים על אותו בחור שתפס את עצמו בזמן חורף אחד ופשוט עשה מהפך ונכנס ללימוד ונהיה בן עליה מורומס...

אז זהו!! שעל כל סיפור אחד כזה יש רבבות סיפורים שלא קרו... על אותו בחור ש... שלא תפס את עצמו... ולא קרה... רגע... אז מה כן קרה?? לא קרה כלום!!!

עפרון מייצג את כל תכניות המגירה שכתובות בעיפרון!!!

בשמים יש המון המון טיטות... המון תכניות פוטנציאליות... המון הזדמנויות שכתובות בעיפרון וכל אחד יכול להפוך את הטיטות וליישם אותה... לקחת את השירובים של העיפרון ולהתחיל לכתוב אותו בעט בר קיימא ולהפוך את זה לעובדה ו... ובאותה מידה להשאיר את זה בעפרון... כן... יש את הפרסומות הזו "הבית הזה יכול להיות שלך"!!! "הז'ל אומרים: שלעפרון היה וא"ו... ומאז אותו מעשה הוא"ו הוא הפסיד את הוא"ו והתורה קוראת אותו עפרון בלי וא"ו... אבל אל תקח ללב!!! לא בטוח שהוא באמת הפסיד וא"ו מהשם שלו... מאוד יכול להיות שהוא"ו הוא הייתה כתובה בעיפרון... זה היה תכנית שעומדת על השלחן... היה כתוב בל"ו של עפרון שביום מן הימים יבא אליו אברהם וירצה מה שירצה ואם עפרון יתף פעולה הוא"ו הוא יכולה להיות שלו... וברגע שהוא לא עמד בזה... אז הוא"ו הוא פשוט נמוקה... ואתה יודע מה... אולי היא נשארה... אבל בעיפרון... ---

התורה רוצה שנדע שיש גם עפרון בעולם... לא הכל דרמטי כמו אברהם ושרה ובת ק' כבת כ'... יש גם סיפורים יותר מינוריים... ישנם הזדמנויות שנחמצות... לא בטוח שזה מאוחר... החמצת הזדמנות אחת... לפחות תקפזין על ההזדמנות הבאה...

לדוגמא: בזמן חורף הקרוב יש בשמים תכנית טיטות שרשומה בעיפרון... קוראים לה ג' לילות!!! ליל ששי... ליל שבת ולי למוצאי שבת... כתוב שם שאם תקח את שלושת הלילות האלו ותנצל אותם זה... זה פשוט מכרה זהב... ואם לא... אז לא!! אז התכנית הזו תכנס לרשימה ארוכה של הזדמנויות שהוחמצו... כל מה שנותר לנו זה לקחת עט נובע!!! ולהחליט שאין זמן לטיטות ולמחיקות... אין זמן לעוד ועוד הזדמנויות שאולי יחזרו... כי למייעשה!!!! אליבא דאמת אין הזדמנות שכתובה בעיפרון... מסיבה פשוטה: הזמן אף פעם לא חוזר!! (תשאל את המבוגרים... הם יאשרו את זה) וכל הזדמנות שלא ניצלת אותה... כל קרש קפיצה של תקופה שיכולת לתרגם אותה להתרוממות והחמצת אותה... זה רשום בצפורן שמיר שהזמן הזה כבר לא יחזור... ואת זה אי אפשר למחוק...

הגיע הזמן להפסיק לכתוב בעיפרון!! להפסיק לחיות על טיטות... הזמן לא מחכה... ההזדמנויות לא מחכות... וקדימה... חטוף ואכול חטוף ושתה, כי האי עלמא בי הלילוא...

מה ההבדל בין אימון ל---

אמונה???

אם שמת לב גם בפרשת וירא וגם בחיי שרה ישנם שתי הפטרות שהם נראות מאוד דומות... עכ"פ חיצונית... שניהם ארוכות... ו... ושניהם סיפורים מעניינים... ושניהם נביא מלכים... עד כאן המכנה המשותף היותר ילדותי... אבל מעבר לזה... יש הבדל מאוד מעניין ביניהם...

ההפטרות של פרשת וירא מדברת על **אמונת צדיקים!!!**

וההפטרות של פרשת חיי שרה מדברת גם על **אמונה אבל מסוג אחר!!!**

אז ככה... ההפטרות של פרשת וירא מדברת על אמונת צדיקים המוכרת לנו מסיפורי 'מחניים'... אשת הנביא מגיעה לאלישע... יש לי חובות גדולים... אלישע מביא בקבוק שמן... ומתחיל לשפוך ולשפוך זה לא נגמר... אח"כ שוב סיפור דומה. אישה צדיקה מוכנה לעשות מעל ומעבר בשביל הצדיק. בונה בשבילו מטה שולחן כסא ומנורה... בזכות הצדיק היא זוכה לילד... ואז הילד מת... וסידאן אלישע שולח את המקל... תשימו על הילד ותראו ישועות... ותכל'ס גחזי עושה זה לא עובד... כי גחזי לא מאמין בצדיק... ואז אלישע עצמו מגיע וגוהר על הילד והילד מתעורר... הסיפורים בסגנון הזה מאוד מאוד מוכרים לנו משבחי בעש"ט... מסיפורי בבא סאלי וכל סיפורי הצדיקים של מלווה מלכה במוצ"ש... סיפורי אותות ומופתים על מצוקי ארץ שבכל הדורות... ולכל מי שמטיל דופי ומזלזל בסיפורים אלו... שידע לו שיש לזה תקדים ביהדות!!! עכ"פ זה סוג השפראן של הסיפורים שסובבו את אליהו ואלישע הנביא מידי יום על בסיס קבע...

עד כאן סיפורי אמונת צדיקים נוסח ההפטרות של פרשת וירא...

וכעת אנחנו עוברים להפטרות של פרשת חיי שרה... כאן שוב אנחנו פוגשים אמונת צדיקים אבל מסוג אחר לגמרי... עולם אחר לגמרי...

דוד משיח ה'... הרגל הרביעי שבמרכבה נשבע לבת שבע ששלמה בנך ימלוך אחרי... ואם דוד המלך נשבע זה חייב לקרות!!! אמונת צדיקים... ותכל'ס... בשטח קורה משהו אחר לגמרי... משהו פה מבצע מחטף וכל העם מכריזים את אדוניהו למלך ולא שלמה... בת שבע ניגשת בבהלה לדוד... ומספרים לו מה קרה... דוד המלך קורא מהר לבניהו בן יהוידע ומצווה: אני מבקש שתמליכו קעת את בני ימלוך אחרי...

מה עונה בניהו בן יהוידע לדוד?? ויען בניהו בן יהוידע את המלך, אמן כן יאמר ה' אלוקי אדוני המלך!!! אומרים המפרשים: מה זה אמן כן יאמר ה'?? הלוואי!!! אומר בניהו... מי יתן!!! אני מאוד מקווה... אנחנו מצידנו נשתדל לעשות הכל... וה' יעזור שזה באמת יקרה...

שים לב: בניהו לא אומר לדוד... כן כן... בטח... צדיק גוזר והקב"ה מקיים... כך יקום וכך יהיה... לא!! בניהו לא רגוע ולא אופטימי!!! הוא אומר לדוד... כן... נשתדל... והלוואי וזה מה שיקרה... אני מאוד מקווה...

רבש"ע איפה האמונת צדיקים?? יש לנו פה עסק עם קדוש ה' רגל רביעי שבמרכבה... בדיחא דמלכא... דוד מלכא שאפילו אברהם נותן לו להתהלך לפניו... ואם דוד אומר ששלמה יהיה מלך ולא אדוניהו... אז למה בניהו בן יהוידע מגיב בצורה כ"כ מאופקת... כאילו ה' יעזור כזה... איפה האמונה במשיח ה' ש'אחת נשבעתי בקדשי אם לדוד אכזב...??

התשובה היא:

יש שני סוגים של אמונה... יש **אמונה!!** ויש **אימון!!**

אמונה זה אומר שיש פה אלישע הנביא שה' בחר בו והפקיד בו כוחות נשגבים ואני מאמין בכוחות שה' נתן לו... ואם אלישע אמר שהמשענת יכולה להחיות ילד מת אז אני מאמין בזה... עד כאן אמונה...

אבל אצל דוד זה לא עובד עם אמונה... **זה אימון!!** אימון זה משהו אחר לגמרי לגמרי... זה לא שאני מאמין... אלא אני נותן בן אימון!!!

מה ההבדל בין אמונה ל--אימון???

לדוגמא: הנציג שלנו בעירייה... אנחנו מאמינים בו... נכון? מה... הוא פועל ישועות?? יש לו כוחות נשגבים?? לא!!! נו... אז מה כן??

הוא איש משלנו... ואנחנו שלחנו אותו לתפקיד ואנחנו תולים בו ציפיות... ישנם כמה משימות שאנחנו רוצים שהוא ייצג אותנו וידאג לנו... ולכן אני נותן בו אימון ומצביע בשבילו... כדי לתת לו את המנדט ואת הכלים ואת התיק הנכון בעירייה שיוכל לפעול בשבילנו... זה לא שיש לי איזושהי אמונה בכוחות שיש לאיש הזה... לא!! אני נותן בו אימון!! זה אימון שאנחנו נותנים בו... (מה שקיש לו זה **אמנות!!** הוא מצד עצמו **נאמן** עליו ולעקרונות שלנו... ועל בסיס זה אנחנו נותנים בו **אימון**) כלומר: קח... קח אימון... נותנים לך את הכלים ואת האפשרויות... וקדימה תעשה...

ומעתה: זה ההבדל בין שתי ההפטרות... בהפטרות של וירא פגשנו אמונה נוסח 'משיח בן יוסף'... אנחנו עומדים מול נביא ה' שה' נתן לו כוחות... ואנחנו פשוט מאמינים בכך **שה' נתן** לו!! זו אמונה!!! אמונת צדיקים המוכרת לנו... אבל בהפטרות של חיי שרה אנחנו מדברים על משיח בן דוד... ואצל דוד זה לא עובד בצורה של אמונה... אלא בצורה של אימון!!! הסיבה שדוד המלך זוכה להיות מלכא משיחא זה בגלל שהוא צדיק אמיתי ונאמן לגמרי לגמרי לרצון ה' בתכלית גמור וכל מגמתו רק להמליך קודשא בריך הוא... כתוצאה מזה מתלכדים סביבו הגיבורים אשר לדוד והם פשוט **נותנים בו אימון!!** הם רואים בו דמות **נאמנת** שאפשר לתת בו **אימון!!** שהוא יבצע את מלכות ה' בעולם... מדובר בקבוצה של עובדי ה' מרוממים שהשליחות שלהם היא להמליך ה' את ה' בעולם, והם מכירים בדוד שהוא הגבר הוקם על... (כמובן שה' בחר בו, אבל זה חייב להיות מתואם ברצון ה') ומאז הם נותנים בו אימון!!! הם לוקחים את המפתחות

ומוסרים בידיים של דוד... קדימה... נותנים בן אימון... קח את המושכות ותלך קדימה... ואנחנו אחר כך באש ובמים... נותנים לך את מלא הגיבוי... אנחנו לא מאמינים בך!! אנחנו נותנים בך אימון!!!

עכשיו: מאי נפקא מינה?? מה ההבדל בין אם מאמינים בדוד המלך או נותנים בו אימון?? **ההבדל הוא** שאם ח"ו יש איזה אי הבנה והתעורר חשד שדוד נהג שלא כהוגן ע"פ תורה... תוך רגע כל הגיבורים מפנים לדוד עורף ללא אומר ודברים... זה כמעט קרה!!! יואב בן צרויה הרג את אבנר בן נר... זה לא היה בסדר... והתעורר חשד שדוד המלך עומד מאחורי המעשה הזה... ויאמרו כל העם **לכלותו**... כל הגבורים והנאמנים של דוד קמו להרוג את דוד... ודוד היה מוכרח להוכיח להם שהוא לא עומד מאחורי השערוריה הזו... ואז הם קיבלו את דבריו... וחזרו להיות נאמנים אליו (והתחלף מ'לכלותו' ל'להברותו' סנהדרין (כ).

ואני עומד ושואל: רבש"ע: מה עם אמונת צדיקים?? בא נגיד שדוד כן עומד מאחורי הסיפור הזה... בסיידר... בשביל זה הוא דוד המלך ואתם הרי מאמינים בו וסומכים עליו והולכים אחריו בעיניים עצומות... ואם דוד ככה הבין והחליט אז תסמכו עליו... מה זה העליהום הזה שכולכם קמים ביום בהיר ומפנים עורף לדמות שעד אתמול הכי האמתם בו??

מה התשובה?? אנחנו לא מאמינים בדוד!! אנחנו נותנים בו אימון!!!

אנחנו מאמינים רק בה' ורק בתורת ה'... רק מה? אנחנו נותנים אימון בדוד שהוא הדמות שמייצגת יותר מכולם את הנאמנות המוחלטת לרצון ה' ללא סטייה ימין ושמאל... ועל זה מתבסס כל האימון שלנו בו... כל זמן שהוא נאמן לרצון ה'... אנחנו אחריו באש ובמים ונותנים לו את מלא הגיבוי... אבל ברגע ובשניה שאנחנו נתפוס אותו עובר על סעיף קטן במ"ב ומתברר שככה זה... זהו!! זה היום האחרון שלנו אצלו!!! באותה שניה אנחנו מוחקים אותו... לא יעזור לו שום תירוץ... הוא לא יטיח לנו ש'לא לשאול שאלות על צדיקים', אין אצלנו כזה דבר!! ולמה?? כי אנחנו אף פעם לא האמנו בו... רק נתנו בו אימון!! האימון נובע רק מזה שהוא הולך לפי רצון ה'... וברגע שלא... באותו רגע כל האימון נגמר...

אימון זה משהו מאוד פרקטי!!! זה לא עניין של אמונה... אימון זה גיבוי!! זה מסירת מפתחות למי שאני סומך עליו... ובאמת מדהים לראות את זה ככה לאורך כל הדרך... גם בימים הכי קשים... כשאבשלום רודף את דוד... ודוד נמצא ברגעי השפל הנוראים ביותר בחייו... וכל אלו שבטחו בדוד... כעת עזבו אותו לאנחות... אבל הגיבורים אשר לדוד ממשיכים ללכת אחריו באש ובמים ללא כל שינוי... כי האימון שלהם לא זז מילימטר!!! אם האימון שלהם היה מבוסס על דוד שהוא פועל ישועות... אז כעת הוא מאכזב קשות... איפה הישועות... איפה העוצמות... אז זהו שלא!! אצל הגיבורים של דוד זה לא קשור לאמונה... המופתים שדוד עושה לא מדברים אליהם לא לטוב ולא למוטב. ההצלחות והכשלונות של דוד לא מזיזים אותם לשום כיוון... הדבר האחד ויחיד שמעניין אותם זה האימון!!! כל זמן שדוד ממשיך להוביל את הנאמנות הגמורה לה' ללא סטייה... הם ממשיכים

המשימה הזו הכי טוב!! הוא לא יהיה הקוסם הכי מגניב. אלא מי שיצליח להשיב הכי הרבה יהודים לאביהם שבשמים...

שבתני: יש פה עוד נקודה: כשאנחנו קוראים על אליהו הנביא שעומד בבר הכרמל ומבטיח לכל העם שתדאג אש מן השמים... כשאני ואתה קוראים את זה מה חולף אצלי בראש? אוה... בטח אליהו הנביא ממזה במתח... מתח לא נורמלי... האם ה' יעשה לי את הנס הזה או לא... האם ילך לי או לא??? האם תרד אש או לא תרד אש???

אז זהו שלא לגמרי טעיתי!!! זה נכון שאליהו הנביא במתח לא נורמלי. אבל המתח הוא לא האם ה' יוריד אש מן השמים או לא... כי בשביל זה הוא נביא!!! והוא יודע בוודאות שזה מה שה' הולך לעשות בעוד רגע...

אבל יש משהו אחר לגמרי שמזה אליהו הנביא במתח לא נורמלי...

האם ילך לי וכתוצאה מהמופת שעשיתי עם ישראל יחזרו בתשובה... או שאחרי כל מה שעשיתי... כלל ישראל ישארו באותו מצב ואז **לא הלך לי בגרוש???** ובאמת זה מה שקורה... יורדת אש מן השמים... וכולם מריעים... כולם בההלם... אוה... איך הלך לו אליהו הנביא... הצליח לו... שיחק אותה בגדול... אנחנו 'מתים' עליו... ותכל'ס... אליהו רק מסיים את המעמד ומיד... **וישאל את נפשו למות...** הוא רוצה למות מרוב אכזבה ועגמת נפש... למה? מה קרה?? הלך לך?? עשית 'ביצוע' חבבל על הזמן??

עונה אליהו: לא!! לא הבנת... אני נביא ה'!! אצלי הצלחה וכשלושן זה לא מול קהל הצופים אלא מול בורא עולם... אצלי הצלחה זה להגיש לבורא עולם תוצאות... הנה... הצלחתי באמצעות המופת להשיב את ישראל לאביהם שבשמים... אבל אם עשיתי כל מה שעשיתי וכלל ישראל לא אזו מילומטר... הפסדתי בענק... אני כשלושן אחד גדול... וישאל נפשו למות...

אתה קולט מה נקרא הצלחה ומה כשלון??

כשאתה שומע על צדיק שהולך אצלו מופתים... תברר האם מישהו זז שם כתוצאה מזה!!! האם יש מישהו שזרק אייפון כתוצאה מרוח"ק שמתגלגלת שם... ואם לא... אז תברח משם... זה צדיק שלא רואים אצלו כלום... לעומת זאת לך לרבי שלך ומסתמא לא רואים שם כלום... אבל אם הרבי שלך מצליח לתפוס את אנ"ש בגרון ולתבוע מהם יידישקייט, להכות על קדקדם ולדרוש מהם עוד רמה ברוחניות... רוץ אליו... תתאבק אצלו... רואים אצלו נשמות שזזות... זה רבי ששייך לדורו של משיח... רואים אצלו יידישקייט שזזה!!! זו ההשקפה הנכונה עכ"פ בדורנו... בדורנו שגלגלה ההשגחה שכמעט ולא רואים מופתים... אז ה' רוצה פחות אמונה ויותר אימון! ה' רוצה תוצרת מעשית של יידישקייט... וזה יהיה המשיח!! אל תצפה למשהו מעבר לזה!! משיח יביא תוצרת של יידישקייט ודו"ק...

להוציא מליבם של כל אלו שבאים לצדיק... מבקשים ברכה לנחת מהילדים.. והצדיק מברך 'שיהיה לך נחת דקדושה', והבן אדם מנציח את הרגע הגדול עם הסמארטפון... בטח... אם פה קדשו של הרבי אמר 'נחת דקדושה', אז אנחנו מסודרים ואפילו מתועדים... **אז זהו שלא!!** אם הרבי אמר נחת דקדושה... הוא לא בירך!! הוא תבע!! הוא רוצה שתדאג שיהיה פה נחת דקדושה ואתה פה בשביל לדאוג שזה יקרה... אבל אם יש לך אמונת צדיקים ואם הרבי אמר... אז לא נותר לך אלא לשלוח את זה בוואצפ לחצרות קדשנו... אתה יכול לחלום שהברכה תתממש... אתה יכול כבר עכשיו למחוק את הברכה...

לא לחינם הרמב"ם מדגיש בפירוש בהלכות מלכים (פי"א) **ואל יעלה על דעתך שהמלך המשיח צריך לעשות אותות ומופתים או מחיה מתים** וכיוצא... אין הדבר כך, ועיקר הדברים ככה הן, שהתורה הזאת חוקיה ומשפטיה לעולם ולעולמי עולמים וכו'... **ואם יעמוד מלך מבית דוד הוגה בתורה ועוסק במצוות כדוד אביו, ויכוף כל ישראל לילך בה ולחזק בדקה,** הרי זה בחזקת שהוא משיח... מה כתוב כאן?? מה הרמב"ם בא לשלול פה?? העניין הוא: שמלך המשיח לא הולך להפתיע בביצועים מרהיבי עין!! זה לא כמו משה רבינו (שהיות וזה היה לפני מתן תורה הוא נאלץ ל-)הופיע עם אותות ומופתים וזה התבסס על אמונת צדיקים... אז זהו שאצל המשיח הסיפור לא יהיה אמונה **אלא אימון!!!** יקום מלך מבית דוד, הוגה בתורה, ועוסק במצוות, ויקיים את התורה עד הסוף... ויכוף כל ישראל לילך בתורה ויחזק בדק התורה וזהו!! זהו!!

נכון לא הבנת מה אמרתי?? אז אסביר את זה ברחל בתך הקטנה:

יש כאלו שמחפשים צדיקים שרואים אצלם "דברים"!! מה זה נקרא שרואים אצלם 'דברים'?? שרואים מופתים... רואים שיש לו רוח הקודש... אתה רואה שהצדיק הזה יודע מה אתה עושה בחדרי חדרים... אוה... אתה מתעלף... אתה עף... תשמע... הבן אדם רואה... וה"ק בדוק...

אז זהו!! שמה לעשות... שהרמב"ם לא מצליח להתרגש מזה... כי בעצם תחשוב רגע... ממה... ממה אתה בדיוק מתפעל?? שהצדיק יודע את מה שאתה בעצמך יודע?? עשית עבירה והצדיק גם יודע מה עשית... אז יופי... מהיום לא רק אתה יודע שעשית עבירה... יש עוד מישהו שידוע... **נו... ולכן?? לכן מה??** **לכן הוא נהיה צדיק יותר גדול??** אני מבין שבתור ביצוע מרהיב זה 'מגניב...' זה זיקוקי דינור שאתה נשאר בפה פעור... אבל ההלו... תחשוב רגע על הרבש"ע... מה הרבש"ע הרויח מעוד מישהו נוסף שידוע חוץ ממך את השטויות שעשית בחדרי חדרים???

אומר לך הרמב"ם: אתה יודע ממה אני מתפעל...?? מיהודי שעשה עבירה ובא צדיק והוכיח אותו והצליח להשפיע עליו שיפסיק לעשות את העבירה... הנה!!! הנה לך צדיק **שרואים אצלו דברים!!!** מה רואים?? רואים יהודי שפעם עשה עבירות והפסיק, הטיב דרכיו הודות להשתדלות הצדיק... זה צדיק שיש מה לראות אצלו!! זים אצלו דברים!!

עכשיו אתה מבין?? הגיע הזמן שנקלוט שצדיק זה לא עוד איזה ביצועיסט שמגיד עתידות או קוסם.. **צדיק זה תפקיד!!!** ומשיח זה בסה"כ אחד שיעשה את

לתת אימון בדוד המלך!!! (מתי הגיבורים אשר לדוד עלולים לעזוב אותך? רק כשיש חשש קטן שהוא ח"ו עובר על רצון ה'...)

ממילא יש גם הבדל מאוד מהותי בין ציווי של אלישע הנביא לציווי של דוד... כשאלישע הנביא מצווה... צריך להאמין במשענת שהיא יכולה להחיות מתים... כי אם הנביא אמר תאמין בזה!!! תאמין שזה עובד...

אבל כשדוד מצווה את בניהו בן יהוידע להמליך את שלמה... בניהו מאמין בציווי הזה לא מזוית של "מה שהצדיק אומר זה קודש קדשים..." לא!! בניהו מקבל את הציווי של דוד כמשימה מאוד תובענית... הוי הוי... צריך לדאוג שזה יקרה... כי אם דוד ביקש שזה יקרה... זה חייב לקרות...

אני פה בשביל להיות המבצע של מלכות ה' ולדאוג שזה יקרה!!!

פעם... לפני חמשים או מאה שנה... (אל תתפוס אותי על השנים) הסתובבו בינינו צדיקים שעשו מופתים ופעלו ישועות בסגנון של אלישע... כמו כל סיפורי הצדיקים שגדלנו עליהם... אבל זה לא סוד שהיום כמעט ואין לנו את זה!! גם אם יש... אבל מאוד מעט... מה שנקרא 'אין חזון נפרץ...' 'אותותינו לא ראינו, אין עוד נביא ואין איתנו יודע עד מה...'

ושישאר בינינו... מי שמנסה בכח להפוך את הצדיקים שבדורנו לפועלי ישועות בכל מחיר... הוא עושה את זה על דעת עצמו!! ושלא יאשים אח"כ את הרבש"ע בספקות באמונה איך יכול להיות שהצדיק בירך וזה לא תמיד תמיד עבד?? מקובלנו ש'אין הבטחה לצדיקים בעולם הזה.../! אם אתה רוצה בכח לעלות על עץ ולהחליט שהצדיקים של היום פועלי ישועות כמו פעם... אין בעיה... אבל קח על זה אחריות אישית!! אם זה לא יעבוד אל תפיל

את זה אח"כ על הרבש"ע... (אני בעצמי מכיר כמה וכמה אנשים שעברו זעזועים לא פשוטה באמונה בגלל שהם החליטו שהצדיקים של היום פועלי ישועות וברגע שזה לא תמיד עבד... כל היידישקייט שלהם עמדה על כרעי התרנגולת... צריך לדעת שזה אפיקורוס קרוב למדי!! זה אנשים שבמו ידיהם הזמינו פספוקות באמונה... עלו על עץ גבוה ושכחו לרדת ממנו...) אז זהו שהיום אנחנו נמצאים בהגדרה 'אותותנו לא ראינו...' זו הגדרה שכבר מוכרת לנו בתקופת הנביאים... אז מה כן?? יש לנו גם היום צדיקים!! ויש לנו אדמורים"ם ויש לנו מנהיגים רוחניים שגם בהם יש לנו אמונה... אבל היות ואנחנו נמצאים מאוד סמוך למשיח האמונה היא בעיקר ממקום **של אימון!!!**

כשהרבה שליט"א מאחל ומברך אותך בתקיפות... תלך על זה... תעשה את זה... שיהיה בהצלחה... שתזכה לגדול בתורה ולעשות נפשות...

קח את הברכה שלו כאימון!!! לא כאמונה!! הרבי לא אמר לך שבטוח שזה מה שיהיה... הרבה אומר לך שזה מה **שצריך לקרות...** ותקח את זה לעצמות כמשימה ותדאג שזה אכן יקרה... כן... אנחנו כעת בסוף שני אלפים ימות המשיח... הרבי והצדיק של דורנו הם מאפיינים של משיח בן דוד... כשדוד אומר לבניהו בן יהוידע... שלמה יהיה מלך!!! בניהו לוקח את הדברים של דוד המלך ברצינות תהומית... איזה סוג רצינות?? דוד המלך רוצה שזה מה שיהיה!!! ולכן אני חייב לדאוג שזה יקרה!!

מרימים את הבית מדרש בלילות החורף הארוכים...

שמרייהו הוא בן עליה עצום... בחיר הישיבה!!! לא פסיק פומיה מגירסא... במשך כל הקיץ האחרון הוא עמל בתורה ביגיעה... גם כשטובי הבחורים יצאו קצת לכרמים... לאסוף פה ושם פרט ועוללות סמה שנשאר לאחר שילכו הנמושות... אבל דווקא בימים אלו!!! בתחילת חודש חשוון שכולם מיושבים... דווקא עכשיו הוא יוצא מבית המדרש... אלו ימים יוצאי דופן... זה הימים היחידים ששמרייהו יוצא מהישיבה... מה יש??

אז בימים אלו מתחילה עונת מסיקת הזיתים... בימים אלו כל בעלי פרדסי הזיתים נמצאים בשדות ועוסקים במסיקה... ו... וגם בזית יש דין לקט שכחה ופאה... (לא תפאר אחריו לגר ליתום ולא אלמנה יהיה) האמת היא שבדרך כלל בימים אלו העניים כבר פחות להוטים אחרי לקט שכחה ופאה... הם כבר עייפים מכל עונת הקיץ... הדרכים כבר בוציות וקשות... אל תשכח שאפילו היונה של נח כבר אמרה לה' 'מוטב יהיו מזונותי מרורים כזית ומסורים לך וכו'... ואילו כאן זה גם מרורים כזית וגם בידי בשר ודם (אם כי זה הפקר) אבל אצל שמרייהו... דווקא עונת המסיקה היא העונה הקריטית!!!

הסיפור הוא: ששמרייהו לקח על עצמו משימה לא פשוטה בכלל: להיות מעמיד בית המדרש בלילות החורף הארוכים... כן... בשלוש השנים האחרונות הראש ישיבה הודיע בצער שכתוצאה מחוסר תקציב... בית המדרש לא יואר בשעות הלילה בימי החורף... וכל בחור יקום לבד מתי שיקום ו... ויגרוס... כן... 'לא איברי ליליא אלא לגירסא', אבל אתה מבין לבד איך זה נראה... סו"ס לא נקנית תורה אלא בחבורה... זה מאוד מאוד כאב לשמרייהו... עד שנחה עליו רוח ה' והוא קם והכריז: זה עלי!!! אני לוקח על עצמי לדאוג לשמן למאור ללילות החורף... בפרט בימים אלו שקולות מלחמה נשמעים... וקרבות עזים נעשים דווקא בשאון ליל... הדבר היחיד שיכול להציל את כלל ישראל זה חובל עול מפני שמן... חובל עולו של ישמעאל מפני שמנו של בית המדרש שיושבים ועוסקים בתורה בלילה... בקיצור: שמרייהו אמר ועשה!!! זה לא פשוט... מדובר בכמויות אדירות של שמן... זה גם להאיר את כל המבואות החשוכים שמובילים לבית המדרש כדי שלא יהיה מפחד להסתובב ברחוב... ושמרייהו לקח את זה על עצמו... ואל תחשוב שהוא עשיר ובעל סמון... ממש לא... מדובר בבחור קדוש שאינו יודע צורתא דזוזא... אבל שמרייהו מאמין בחי העולמים... שמי שענה לשמנו של חזקיהו וכו'... ולכן כעת!!! בימים אלו שמתחילה עונת המסיקה... שמרייהו יוצא לדרכו נחוש ומנסה את מזלו... סו"ס יש לו דין של עני ומותר לו לזכות בזיתים... הוא לקח איתו תגבורת... את אלעזר הלוי ומתניהו הכהן... החוט המשולש!!! שמרייהו פה על תקן של עני שמלקט לקט שכחה ופאה... אלעזר הלוי מגיע על תקן של לוי שנטול מעשר ראשון ומתניהו כדי ליטול תרומה גדולה ותרומת מעשר... ושלשתנו ביחד... אני עם המתנות עניים ואתם עם התרומות ומעשרות... אולי ביחד יהיה לנו פה כמות שמן נכבדה... ויוצאים לדרך... הם התכוננו לקראת מסע ממושך!!! (סו"ס השלב של מתנות עניים והשלב של תרומות ומעשרות... זה לא לגמרי אותו תאריך!! זה שני שלבים! יש פער של זמן ביניהם... לפחות שבועיים שבועיים). בקיצור: מתחילים ללכת... הם צעדו רגלית עד שהגיעו לבקעת בית גופנה... שם יש כידוע עצי זית מפורסמים בשמן האגורי שבהם... ויקר מקרהו... שמרייהו פגש שם יהודי אמיד ר' נפתלי אחד מבעלי הפרדסים... כבר מהרגע הראשון ר' נפתלי שם עליהם עין!!! כן... שמרייהו וחבריו די חריגים פה בנוף... כי לכאן מגיעים בדרך כלל אנשים קשי יום... עניים מרודים... אבל פניו העדינות והאצילות של שמרייהו נתנו לו להבין שהבחור הזה לא הגיע לכאן כדי שיהיה לו עוד קצת שמן בקוּגל...

בעל הפרדס התחיל לדבר עם שמרייהו... והתעניין מה... מה הביא אתכם לכאן... ואז שמרייהו סיפר לו בספונטניות... אני נחוש להשיג שמן למאור כדי להקים את התורה הזאת ולהעמיד את בית המדרש בלילות החורף הבעל"ט... ואני ערוך נפשתי ויש לי את כל הסבלנות שבעולם לאסוף עוד רגריג זית ועוד... ולסחוט ולכתוש עד שיהיה לי את הכמות הנדרשת לאפשר לעבדי ה' העומדים בבית ה' בלילות...

ר' נפתלי בעל הפרדס לא עמד בזה... דמעות נקוּו לו בזוית העיין והוא נזכר בימי קדם... באותם שנים נפלאות שאמנם הייתי צעיר חסר כל אבל ישבתי בבית המדרש... ר' נפתלי התחיל להתרפק באגמעינים על הלילות המתוקים של קיסה בחצות לילה... ישבתי לאור הנר ולעסוק בתורה... הבטן אמנם הייתה ריקה... הארוג היה ריק... אבל הלב היה מלא וגדוש בעוד בנין אב ועוד ק"ו ואיכא למיפרך... עוד מימרא ועוד פלוגתא ושיטה דאיתותב... ואילו היום?? חושב לעצמו ר' נפתלי... היום אני עשיר מופלג!!! מגיעים אלי לבנונים מלודקיא ומצור וקונים ממני חביות ענקיות של שמן... אבל מי יתן לי את הימים המתוקים בבית המדרש... ר' נפתלי כבר לא נתן לשמרייהו לעזוב... אתם פה איתנו!!! חכו לי... אתם לא הולכים לשום מקום... אני גם 'לא מרשה' לכם לאסוף לקט שכחה ופאה... שום דבר!! אנחנו נארגן את העניינים...

רגע... שאל ר' נפתלי... תגידי לי: כמה זמן תכנתם להישאר כאן במסע של הלקט?? שבוע... שבועיים... אז תעשו טובה... תעזבו את השדה... תבואו לבית שלי... יש לי ילדים שגדלים כאן ו... ואין מי שילמד אותם תורה... תקרינו עליהם... תלמדו אותם בשבועיים האלו... ואני אשלם לכם על זה בכמות שמן מכובדת!!! במשך אותם שבועיים... ר' נפתלי קרן מאושר... איזו מציאה נפלה בחלקי!!! בסוף השבועיים נפתלי ביקש בעדינות... האם אתם מוכנים לעזור לי... תבינו... לא חסרים לי פועלים... אתם האחרונים שאשתמש בכם לשכירות יומית... אבל עכשיו!!! הגיע השלב של הגמר מלאכה... וצריך להוציא את השמן מהמעטן... ומכאן ואילך השמן הוכשר לקבל טומאה... ואם אני צריך לשכור פועלים עמי הארץ... זה כאב ראש לא נורמלי... זה לטהר אותם... ולהסביר להם עניין ולך תסמוך עליהם וצריך לעמוד עליהם עם אקדח שלוף שהם לא יגעו באיזה 'כלים הנמצאים' ויטמאו... בקיצור: לך תסביר לעם הארץ על רגל אחת מה זה להיות טהור... לכן אני שוכר אתכם לכמה שעות ואשלם לכם משכורת של חברים!!! פי שלוש מהממוצע לשעה...

תכלס... כשהסתיימו השבועיים ר' נפתלי הוציא אותנו לשדה אחת בודדת ככה בצד: תקשיבו... אתם רואים את רצועת השדה הקטנה הזו... תראו... יש בה ארבעה עצי זית גזעיים... את רצועת השדה הזו אני רוצה להקנות לישיבה שלכם שדה ל-פרותיה!! כלומר אני מקנה את השדה לעניין הפירות להקדש הישיבה... שמרייהו עשה קנין וזיכה לראש ישיבה... ואז ר' נפתלי חיך וסיפר לנו... אתם יודעים מה ההיסטוריה של השדה הקטנה הזו?? זו לא באמת השדה שלי... זו שדה של אחד השכנים פה... אותו אחד לא השקיע... הזניח את השדה... הבעיה היא שהוא גם הזניח את השור שלו... והשור שלו שיהיה בראי 'תפס חיזוק' והתחיל לעשות נאגח'ת... והעידו בו... ושלעפער נשאר שלעפער... ושוב העידו בו... והתמזל מזלי שהשור שלו החליט לנגוח גם את הפרה שלי אבל זה היה כבר הנגיחה הרביעית!!! כך שזה כבר היה נזק שלם מן העליה... הנזק הסתכם ביותר מ-5000 שקל... (כי נמצא עוברת בצידה... מדובר בעלג של די-בינתי עליו לחשבון עשירי של מעשר בהמה) ובית דין לא ויתרו... הם ניגשו להוצאה לפועל ושמאי ב"ד שבקי בענייני מקרקעין שם את השדות... ורצועת השדה הזו שכעת הקניתי לישיבה... זו השדה עדידת ששמו לי אותה וקבלתי אותה... הוא שמח כי בלאו הכי הוא לא עשה איתה כלום... ואני גם שמחתי שמחה כי כל דונם קרקע בבית גופנה זה פוטנציאל לעוד כמה וכמה עצי זית עשירים במיוחד... הסיפור הזה קרה לפני שנתיים וחצי בדיוק... הנה עצי הזית שנטעתי אותם בשעתו... עד לעת עתה לא זכיתי לחלל אותם... כי הם עדיין בשנת ערלה... אבל אי"ה שנה הבאה... לכה"פ יהיה לכם כמות נכבדת של שמן רק משדה זו... אמנם תצטרכו לפדות אותה ולאכול בירושלים כנגדה... אבל משנה לאחמ"כ תוכלו לקחת ממנה.

האם באמת נבאדם נברא רק להועיל לאחרים?

בפרשת השבוע אהנו פוגשים את רבקה אמנו!!! שהייתה מוקפת ברשעים מכל הכיוונים ובכל זאת!!! בכל זאת יצאה בעלת חסד מופלאה שאין כדוגמתה... והשאלה זועקת: מאיפה?? מאיפה זה בא לה?? מי לימד אותה?? מילא יצחק... יש לו אבא גדול 'אשר יצווה את בניו לעשות צדקה ומשפט...' מילא אברהם אבינו בעצמו... שכן הבין הכל לבד... אבל לפחות ארך לו כמה וכמה שנים עד שהוא הגיע לזה... אבל רבקה... ילדה בת שלוש!!! גדלה במשפחה של רשעים... ו... וכוו צדיקה... כוז בעלת חסד... מאיפה זה הגיע לה??

התשובה מרוממת בספורנו:

רבקה היה חונך צמוד!! החונך שלה היה לבן בעצמו!!! לבן היה טיפוס כ"כ לא סימפטי... אכזר כ"כ... ביקש לעקור הכל... כולו אנוכי... חושב רק על עצמו... מוכן להרוג את כולם רק כדי לקחת לעצמו... ורבקה נאלצה לחיות יום יום עם הטיפוס המזועזע הזה!!! ומרוב תיעוב וריאקציה היא פשוט עעפה לצד השני!!! לראות אדם שמוכן לעקור את הכל בשביל האגו האישי שלו... זה פשוט גרם לרבקה לקום מידי בוקר ולהכריז אני מוכנה לתת הכל בשביל השני... אומר הספורנו: זה מה שטמון בתפילה של אליעזר... שהוא עומד בארם נהרים ומתפלל והיה הנערה וכו'... אותה הוכחת לעבדך ליצחק... נשאלת השאלה: מה זה הוכחת?? אומר הספורנו: תוכחה ויסורים!!! כלומר: אליעזר עושה חשבון... מכזה מקום לא יכול לצמוח בעל חסד... מה כן יכול לצמוח? בן אדם שהתייסר מול אנוכיות ואגו... וכתוצאה מזה הוא תפס את הקצה השני... אליעזר מבין שאין דרך אחרת איך להוציא מכאן בעלת חסד... רק בדרך של תוכחה... של ריאקציה...

האמת היא שמאז ומעולם שינו לי את הנפש החיים שהיה מרגלא בפומיה: שה'אדם לא לעצמו נברא, רק להועיל לאחרים, ככל אשר ימצא בכוחו לעשות'!!! ובינינו... היה לי קשה עם המשפט הזה... כי ההלו... מה איתו!! גם אני קיים... מי ידאג לי... בקיצור: זה היה נשמע לי משהו נשגב מידי... גדול עלי... האגו שלי הסתיג מזה...

אז הנה... זה הגיע!!!

לפתע נכנסים לך 3000 מחבלים... ורוצים דבר אחד: למות!!! בשביל להרוג!!! חשבת על זה פעם לעומק?? אתה יודע מה זה למות בשביל להרוג... שמעתי שלאחרונה תפסו איזה מחבל בשומרון שכבר שנתיים חופר מנהרה לאורך ק"מ בשביל להדור לנן לידים יהודי ולהרוג... רבש"ע: אתה יודע מה זה לחפור מנהרה... זה להזיע... זה להתאמץ... זה כסף... זה סיכון... ושנתיים!!! שנתיים הוא עמל על זה ללא ליאות... ובשביל מה?? בשביל להרוג ?? רבנו של פתח תקווה... מה זה???

בן אדם מוכן להקריב את חייו ולמות--- בשביל להרוג?? מה זה החיה הזו?? אז הנה... הנה הלבן שלי... המחבלים מלמדים אותנו שיש כזה דבר שבו אדם לא נברא בשביל עצמו!!! אלא מאי?? הוא נברא בשביל להרוג את השני!!! ברגע שקיים כזו יצור נתעב... אני כבר מתחיל לעכל את נפש החיים!!! כן... אם המחבל מבין שהוא לא בא בשביל עצמו אלא כדי להמית אחרים... אז גם לי מותר להבין שלא באתי לעולם אלא בשביל להחיות אחרים!!! כן... רבקה היה לבן... ולנו יש את הלאות מין האנושות שנבחרו ללמד אותנו מושגים באדם לא נברא אלא לעשות טוב לשני... לרחם... להתחסד... לתת... להיות טוב!!! טוב!!! טוב!!!

מה ההבדל בין חסד לבין "שששותף"??

כמידי שנה אני נוהג בפרשיות אלו להקדיש מאמר אחד או שנים על נושא של מידת החסד... כן... שתי הפרשיות וירא וחיי שרה עוסקות במידה הקדושה שמאפיינת את סימני האומה הגדולה... גומלי חסדים...

אבל!!!! לשם שינוי, חשוב להדגיש: המאמר הזה דווקא לא מיועד עבור מי שצריך חיזוק במידת החסד... אדרבה... מאמר זה מיועד דווקא לאלו שמחברים וטובים בגמילות חסדים... וצריך לדעת שגם לגמילות חסדים יש סיכונים!!! סיכונים משלה!!! (במקום שאין איש שמדבר על זה צריך להיות איש...) ולמה?? כי סו"ס גמילות חסדים זה דבר טוב... ומאוד טוב... כולו טוב... חסד זה דבר שהוא כ"כ גוט... כ"כ חיובי... ש... שמרוב שהוא כ"כ טוב הוא לפעמים עלול להתברר כמנהרה להברחת נשק... כן... היום כבר כולנו מבינים שסיוע הומניטרי ודלק לבית חולים עלול לזלוג למחוזות אחרים...

ובכן: כלפי מה הדברים אמורים???

מידת החסד זה אומר להיות איש טוב... חיובי... לוותר... לא להקפיד... תהיה פאינינער... אל תעמוד על שלך... "כל המעביר על מדותיו מעבירים לו על כל פשעיו..." אל תעשה עסק... תוותר תוותר תוותר...

נכון?? זה פחות או יותר השפראך... זו המנגינת רקע של חסד...

וזו אמת לאמיתה (וכפי שהקדמתי הפעם אני לא הולך לפתוח את הנושא הזה אפילו שיש הרבה מה לדבר בשבח המידה הנפלאה הזו... קח את לתשומת לבך) **אבל!!!!** יום אחד למדת ספר 'משל' ופתאום קפץ לי פסוק מול העיניים: **מלך במשפט יעמיד ארץ ואיש תרומות יהיה נהלים!!!**

כתוב כאן: שלפעמים איש **תרומות** מתגלה כאחד **שהורס**... המלך עובד קשה להעמיד את המשפט... סו"ס המלך מצליח להעמיד ארץ במשפט!!! ואז לפתע מגיע איש תרומות והורס... הורס את כל המשפט... ולמה???

כי איש תרומות זה אחד כזה שהכל אצלו עובד בשששותף כזה... תמיד צריך לוותר... ולא להקפיד... ואז בשלב מסוים נוצרת תחושה שכל אחד יכול לעשות מה שהוא רוצה והשני יצטרך לוותר... זה נקרא להרוס את המשפט!!! **אם תשים לב... כל הסיפורים שאנחנו מכירים.. כמעט ללא יוצא מן הכלל** זה משהו בסגנון ש... שאחד שהוציא מרפסת בלי רשות השכנים... ואז כצפוי הגיע השכן והקפיד ולא פרגן ולא ויתר... ותבע אותו לדון תורה... ואז בעל המרפסת התחנן לפני השכן... תוותר... תפרגן... תעביר על מדותיך... והשכן האטום והחסר לב לא הסכים לוותר... ואז קרה מה שקרה וה' ירחם... כי 'כל מי שאינו מרחם על הבריות אין מרחמים עליו מן השמים.' נכון?? נכון אלו הם הסיפורים המוכרים??!!! עכשיו: תכל'ס... האם אתה קולט איזה שדר קבוע יוצא מהסיפור הזה מהדלת האחורית...?? יש פה **שני** מסרים... המסר **השני** הוא לשכן ש... שיוותר... שיעביר על מדותיו... אבל **זה רק המסר השני!!!** כי המסר **הראשון** הוא ש... שאני??!!? אני אעשה מה שאני רוצה ואתה תוותר!!! סליחה אדוני... יש פה בן אדם שהוציא מרפסת שלא כהוגן... אפילו בית הדין פסקו לטובת השכן... אז נכון שכעת... לאחר מעשה יתכן שמן הראוי שהשכן יוותר... אבל הרבה לפני כן... **אתה!!! אתה נהגת שלא כהוגן!!!** אתה הוצאת מרפסת בלי רשות... אתה עשית מה שבא לך... ועל מה 'בנית'?? שהשכן יוותר לך!!! **אז זהו! שעל זה!** בדיוק על זה נאמר: **מלך במשפט יעמיד ארץ ואיש תרומות יהרסנה!!!**

ואתו אחד שרושב שהוא יכול לעשות ככל העולה על רוחו וכולם צריכים לוותר לו ולתרום לו ולמחול לו ולא להקפיד עליו... הוא הורס את המשפט!!! הוא אמנם מאתגר אותנו במידת החסד... ומזכה אותנו במדרגות גבוהות... ללכת בדרכיו של מקום... מה הוא ארץ אפיים אף אתה... מה הוא יתברך נושא עוון ועובר על פשע, אף אתה תבלוג ותבלע ותתפוצץ מבפנים ותוותר לשכן שניצל את מידת החסד שלך... צריך לדעת שעם כל הכבוד למידת החסד והויתור והמעביר על מדותיו שיש פה... קורה פה משהו מאוד חמור... משהו פה הרס את המשפט! משהו פה הסיט את המשפט ושם אותו בפניה... כי... כי הכל צריך להיות חסד... **וזה לא נכון!!!** אז **שערויה!!!** אברהם אבינו הוא אמנם עמוד החסד... אבל הרבה לפני זה הוא **עמוד המשפט**... כי ידעתינו למנן אשר יצוה את בניו... לעשות צדקה **ומשפט!!!** אברהם קודם כל מחנך את בניו לעשות צדקה ומשפט ורק אח"כ מגיע השלב של החסד...

כן... כולנו יודעים ש-שלי שלך ושלך שלך זה חסיד. אבל איפה זה מתחיל? **בשך שלך!!!** קודם תפנים **שהכסף של השני הוא של השני!!!** השני לא צריך לוותר לך... הכסף של השני שייך לו ואל תחמוד את הממון של השני או המשותף לכולם... אחרי שהגבולות האלו ברורים וברור לך שאסור לך להוציא מרפסת בלי רשות... אז!!! אז אפשר להתחיל לדבר שאם משהו עשה לך את זה והוא הוציא לך מרפסת... פה מגיע השלי שלך ואומר... נכון ששך שלך... נכון שאני עצמי לא אוציא את מרפסת בלי רשות כי יש שך שלך... אבל אם אתה עשית את זה... נו... והמעביר על מדותיו... שלך שלך!!! אבל ברגע שזה נהיה כזה טרנד כזה שכל אחד יכול לעשות מה שהוא רוצה ואז כולם צריכים לוותר לו... זה לא נימה של חסד... זה נקרא להרוס את המשפט... זה נקרא שכל אחד יעשה מה שהוא רוצה ויסתמו לו את הפה עם קילו סוכר של חסד וכו'... (כן... ישמעאל דווקא למד מאביו את מידת החסד... עד היום הוא מצטיין בהכנסת אורחים... אבל **במשפט??** הוא בולט נסבל! ידו בכל... מלסטם את הבריות... נו... כשיש לך עסק עם ישמעאל שהכל אצלו בשששותף... מי צריך את החסד שלנו)... כן... צריך לדעת שלא תמיד השפראך של תרומות הוא חיובי... לפעמים זה גובל בהרס משפט... יש כאלו שחיים בגישה שמעגל הכספים עובד על תרומות... אתה תתרום לי ואני אתרום לך... והכל עובד עם חלוקת' כזה... והתוצאה הישירה היא חוסר זהירות משווע בדיני ממונות... כי הכל נהיה כזה בשששותף כזה...

איפה רואים את המסר הזה בתורה ממש בולט?? **בסיפור של עפרון!!!**

עפרון שומע שאברהם רוצה את השדה שלו... או או... עפרון תופס את הראש... אוהו... איזה עקיצה... רק אברהם חסר לי פה... מה יש?? עפרון מכיר את אברהם... הוא יודע שאצל אברהם הכל חסד... הכל בחינם... אצל אברהם אף פעם לא משלמים... תרגיש בבית... מה שתרצה... לעפרון ברור כשנשם אברהם... אני לא יכול **למכור** לאברהם את השדה... אין מצב!!! כי אברהם לא מכיר את השפה הזו... כסף?? להרויח?? דרישת תשלום? אצל אברהם זה ממש מילים גסות... כי אצלו הכל זה נדיבות לב... תרומות... הכל עניין של התחברות... אתה חשוב לי... יקר לי... אז קח... שיהיה לך... ועפרון שובר את הראש... איך אני 'יוצא' מאברהם... הרי אני איש גדל'... אני הסוחר' הראשון שמוכר בתורה... ואני רוצה להרויח ככנסף על השדה שלי!!! נקודה!!! אבל אני לא מסוגל להוציא את זה מהפה... אברהם יסתכל עלי כאלו נפלתי מהירח...

מה עשה עפרון... הלך לשטיבלאך והתייעץ עם החברה שמבינים עניין... אלו שיוודעים לגיסי כספים... והם צחקו עליו... הוי עפרון... אתה כ"כ תמים... מה... אתה לא יודע מה עושים?? אתה

פשוט נגש לאברהם ומודיע לו שאתה נותן לו את השדה בחינם... בכיף... בטח... זו תרומה למוסד'ת הק' של אברהם... זו השתתפות סמלית בהילולא קדישא של שרה... ואז!!! בסוף הערב תגש אליו ככה ב'סוד שיח' ותגיד לו בלשה'ק שגם אתה צריך הוראת קבע למוסדות שלך... ותבלע לו מתחת השפם שכשיופיע בעמותה שלך האסמכתא של ה-400 שקל כסף מהחשבון של אברהם... אז אתה תסכים להעביר את המגרש בטאבו על חשבוננו...

אבל שלא יהיו טעויות עפרון... **הכל פה תרומות!!!** אתה תורם לו והוא תורם לך... זה לא שחיליה וחס אתה עוד איזה דובי שמן כזה שרוצה להרויח כסף ולעשות קופה... לא!!! חס ושלום!!! אנחנו אנשי חסד... והכל לשם ששששמים... לא? אז הכל מסווג לקטגוריה של תרומות!!!

זה בדיוק מה שקורה... עפרון מגיע לאברהם אבינו עם חיך עצעענק... לא אדוני שמעני... השדה נתי לך... הכל תרומה!!! מה... בטח... זה מינימום שבמינימום... זה ה'תענוג' שלנו... עפרון שופך על אברהם תרומות... ואברהם משום מה לא משתף פעולה!!! אברהם נשאר קשוח... לא מחייך ולא נמס מהמתיקות של עפרון... אברהם דורש בתוקף **לשלם!!!** טבין ותקלין! תגיד לי כמה ואני משלם!! ולמה?? כי אברהם הוא לא רק עמוד החסד אלא עמוד

המשפט... וכשמגיעים לקנות מגרש **צריך לשלם כסף!!!** מותר לשני להרויח כסף ולעשות עלי קופה והוא יקבל ממני כסף... (אל תדאג... אברהם גם מבצע תרגיל מתוחכם ביותר להיות אדיש ולא לשרד מהמגרש הזה עולה לו בחיים כי שעפרון לא יקלוט עד כמה המגרש הזה איסטרטגי ואז הוא עלול להקפיץ מחירים ואמ"ל עיין באוה"ח... בקיצור: אברהם לא פראייער במשא ומתן... אבל לא זה סתירה שהוא הגון! ואם צריך לשלם משלמים...) ועפרון לא מאמין לאברהם... הוא בטוח שזה חלק מהתרגיל הנימוסי מתחת השלחן... שאברהם מצידו צריך להציע כסף ואני מצידו מוכרח לסרב בתוקף... שלא... זה העונג שלנו... רק בחינם... ותכל'ס... לאברהם אין זמן... הוא מוכרח לקבור את שרה... ואחרי שהוא קובר את שרה... מיד נפתחת המגבית ל'טובת נשמתה' של שרה... וכצפוי עפרון מבקש תרומה צנועה מאברהם ארבע מאות שקל כסף עובר לסוחר... (אגב: יתכן שזו הסיבה שעד היום הערבים חושבים שגם מערת המכפלה שייכת להם... כי אברהם ב"ס"ח נתן תרומה לעמותה של עפרון... מאכן ועד להשתלט על המקום...??) ותכל'ס התורה מאריכה לתאר לנו את ההתנהלות השלילית של עפרון לפרטי פרטים!!! **ולמה זה חשוב???**

כי אם בתחילת הפרשה הקודמת פגשנו את מידת החסד והטוב לב הנשפך של אברהם אבינו... אז הלו... **נא לא להתבלבל!!!** אל תחשוב שהחסד של אברהם בא על חשבון מידת המשפט!!! אל תחשוב שאם אברהם תורם לכולם בחינם... אז הוא גם מצפה מאחרים שיתרמו לו בחינם... אדרבה... בשביל זה מיד בתחילת פרשת חיי שרה התורה מבהירה שלנו שאברהם מכיר בתשלום!! מתעקש לשלם!!! כי צריך לשלם... ומותר לכל אחד להתפרנס ולהרויח... ומלך במשפט יעמיד ארץ... ומי הורס את המשפט? איש תרומות ירסנה!!! מי שכל מעגל הכספים עובד אצלו רק בתרומות... בשלב מסוים זה נהיה סמבטוה של יום אחד אתה תגזול גזול אוטי ולמחר אני אגזול אותך... בקיצור: כל כלב והויים שלו...

רבתי: צריך טיפה למתן ולאזן את הליהוים של מאות הסיפורים המתנוקים על הצורך בלוותר ולוותר רק לוותר כל הזמן... כי אסור לשכוח שכל מטבע יש שני צדדים!!! כשאתה מעביר יותר מידי הרבה מסר אחד ויחיד שצריך לוותר... יש אחד ששומע את הצליל הנכון ומבין שאני צריך לוותר... אבל יש את החבר שלו שקורא את המפה הפוך ומחייך לעצמו... טוב מאוד שצריך לוותר... זה נותן לי אור ירוק שיוותרו לי...

אז יבא מי שיבא ויטען... נו... וכי גלגל שיש טפשים שמבינים לא נכון... לכן אני צריך להסתייג...?? לכן אני לא אעודד ויתור?? אז לא!! חלילה וחס!! ברור שצריך לעודד ויתור ולוותר ולוותר כמה שיותר!!! אבל קצת לאזן את זה!!! על כל סיפור ששמעונו יותר ובזכות זה הוא מצא אוצר... צריך למצא סיפור אחר על ראובן שהיה הגון ולא 'בנה' על היתור של השכנים... כן... על כל סיפור של חסד צריך להצמיד סיפור של משפט!! (למרבה האבסורד די קשה למצא סיפורים על משפט... ולמה?? כי... כי... על זה גופא באתי!! חסד נמצא אצלו במודע... משפט הרבה פחות...) לא יתכן שכמעט כל הסיפורים שאנו מכירים זה סיפורי חסד ש... שחלק משחקני הסיפור הם אנשים לא הגונים והם מתקבלים בהבנה והמסר היחיד שנותר זה שצריך לוותר להם... לפני שנוותר להם... תדגיש שהראשון לא הגון!!

פעם כתבתי כאן מאמר על תופעה מסוימת של אנשים שמפעילים לחץ על זוגות צעירים לתת את הדירה לשבת וכמעט מכריחים אותם לעשות חסד... וכתבתי שזה לא הגון!!! וקבלתי על זה התקפות מכל הכיוונים... למה אתה כותב כאלו דברים?? במקום לעודד ולחזק את מידת החסד... לשכנע יהודים לעשות חסד והכנסת אורחים... אתה עושה את הפעולה ההפוכה ונותן לגיטימציה למי שלא עושה חסד?? ויש לציין ש-די נבהלתי מההתקפות האלו... לקחתי ללב... כי... כי אני 'קצת' אוהב חסד... קצת יותר מאוהב ואני בעצמי נותן את הדירה שלי... ולשמוע שאני מונע מיהודים מלעשות חסד... זה עשה לי מאוד רע... וכבר התחלתי לחזור בי ולתקן את דברי... עד שסבתא מבוגרת התקשרה אלי ובשני משפטים קצרים פשוט סידרה לי את הראש... היא טענה: הגיע הזמן שאנשים יפסיקו לחשוב **שהשני** חייב לוותר להם!!! הגיע הזמן שאנשים יפסיקו לחשוב שהבית של השני והכסף של השני הוא בשששותף איתם... זה מנוגד לשו"ע חושן משפט!!! קבלתי פלע'ש!! היא פשוט פקחה לי את העיניים... אם תשים לב כל שו"ע חושן משפט... כולו אנטי תזה של חסד!!! כי השו"ע אומר מה מגיע לך ומה לא מגיע לך... השו"ע חורץ את משפט הצדק! עם מי הצדק!!! רגע... הליגער מרן הבית יוסף: מה עם מעביר על מדותיו? מה עם 'וותרן' בממוני הייתי"??? עונה הב': נכון!!! בשביל זה יש מידת החסד!!! אבל אם יש דבר יותר חשוב ממידת החסד... זה מידת המשפט!!! נכנסנו כעת לסדר נזיקין... לשולחן ערוך חושן משפט!! תחשוב על ההשוואה: יש לך טור שלם של שו"ע, על תפילה, תפילין, ק"ש, שבת, פסח, סוכה, שופר, ובמקביל יש לך טור שלם על אכשר גאלט!! כסף כשר!! מומן כשר זה ערך קדוש ששווה להוציא עליו דיו בסדר גודל של שו"ע שלם... נא לא לזלזל בעמוד המשפט!!! נא לא לקבור אותו מתחת בית חולים של חסד... מלך אוהב צדקה ומשפט!!!